

Podniesione przez skarżącą zarzuty: trzeci, czwarty i piąty są identyczne jak podniesione w sprawie T-148/10 zarzuty: pierwszy, drugi i trzeci i dotyczą zarzucanych Komisji naruszeń, jakie miały zostać przez nią popełnione przy wydawaniu na podstawie art. 9 rozporządzenia nr 1/2003 decyzji o uczynieniu wiążącymi pewnych zobowiązań przyjętych przez Rambus Inc.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2010 r. — Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG przeciwko OHMI — Loopia (LOOPIA)

(Sprawa T-150/10)

(2010/C 148/71)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele): adwokaci A. Fottner i M. Müller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Loopia AB (Västerås, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 stycznia 2010 r. w sprawie R 1812/2008-1 oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania, włącznie z kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „LOOPIA” dla usług należących do klasy 42

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki słowny znak towarowy „LOOP” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 38 i 42; wspólnotowy słowny znak towarowy „LOOPY” dla towarów i usług należących do klas 9, 38 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich towarów, których dotyczył sprzeciw

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji, oddalenie sprzeciwu i zgoda na rejestrację wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku ze stwierdzeniem przez Izbę Odwoławczą, iż nie istnieje ryzyko pomylenia odnośnych znaków

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2010 r. — Bank Nederlandse Gemeenten przeciwko Komisji

(Sprawa T-151/10)

(2010/C 148/72)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Bank Nederlandse Gemeenten NV (Haga, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat B. Drijber)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. w części, w której Komisja uznaje, że możliwość zaciągania przez spółki mieszkalnictwa społecznego pożyczek w Bank Nederlandse Gemeenten NV stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga ma na celu stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 (Niderlandy) — pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, iż zaskarżona decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ wniosek Komisji, że pożyczki udzielane przez skarżącą stanowią pomoc państwa, opiera się na nieprawidłowej wykładni przesłanki możliwości przypisania.

Po drugie, skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja oparła się na nieprawidłowej ocenie okoliczności faktycznych, aby wyciągnąć wniosek, że pożyczki udzielane przez skarżącą nie odpowiadają warunkom rynkowym i mają zatem preferencyjny charakter.

Po trzecie, skarżąca powołuje się na naruszenie obowiązku uzasadnienia i obowiązku należytej staranności, gdyż mimo przedstawienia przez władze niderlandzkie argumentów na temat pożyczek udzielanych przez skarżącą, Komisja bez jakiegokolwiek badania uznała, że pożyczki stanowią pomoc państwa.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2010 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Sprawa T-152/10)

(2010/C 148/73)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Zurdo, M. López Camba i E. Seijo Veigueta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Azzedine Alaïa (Paryż, Francja)

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM;

— obciążenie strony pozwanej lub innych uczestników postępowania, którzy przystąpią do postępowania po stronie pozwanej, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ALIA” (zgłoszenie nr 3 788 999) dla towarów z klas 3, 14, 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Azzedine Alaïa

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny międzynarodowy znak towarowy „ALAÏA” (nr 773 126) dla towarów z klas 3, 18 y 25; graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „ALAÏA PARIS” (nr 3 485 166) dla towarów i usług z klas 16, 20, 25 i 35; wcześniejszy niezarejestrowany znak towarowy „ALAÏA” dla produkcji i sprzedaży odzieży, artykułów damskich i dodatków odzieżowych

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwa wykładnia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.
